

عنوان مقاله:

ممنوعیت تولید و به کارگیری سلاح هسته ای در پرتوقواعد فقه (با رویکرد بر محیط زیست)

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد لری نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه قم

علیرضا ابراهیمی - استادیار دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

این واقعیتی مسلم است که پیشرفت تکنولوژی در همه زمینه ها، امروزه با سرعت زیادی در جریان است. در این میان، قوه سلاح سازی بشر نیز هماهنگ با پیشرفت علوم روز به روز در حال ترقی است. سلاح های کشتار جمعی نیز که دارای قابلیت انهدام و زیان گسترده و ایجاد مسمومیت در سطح وسیع هستند، از این امر عقب نمانده اند. حفظ محیط زیست و توجه به مسائل زیست محیطی به خصوص در دوران جنگ که استفاده هایی از سلاح های ممنوعه و کشتار جمعی هم رواج پیدا می کند یکی از موضوع های مهم جهانی و دغدغه برانگیز بشر معاصر و مدافعان حقوق بشر است این نکته که بکارگیری سلاح های غیر متعارف در دکتترین ما جایگاهی ندارند یک بیان تبلیغاتی و رسانه ای به منظور اقناع قدرت های جهانی نیست بلکه موضع دین و شرع ما را نشان می دهد زیرا آثار سوء این گونه سلاح ها بر طبیعت و محیط زیست محرز است. اما تحلیل و شیوه استنباط چنین برداشتی از منابع اسلامی مستلزم بررسی تمامی منابع اسلامی در این جایگاه است که از این میان، آنچه که در این نگاره مورد توجه و بررسی نگارندگان قرار می گیرد، تحلیل قواعد فقهی اتلاف، سد ذرایع و حرمت تنفیر از دین است که ناظر بر حفظ محیط زیست در هنگام استفاده از سلاح های کشتار جمعی میباشد.

کلمات کلیدی:

سلاح های کشتار جمعی، قواعد فقه، محیط زیست، شرع، جنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/503299>

